

Vasiyetimdir: Hale Tenger

Kontrol-kontrolsüzlük, yaşam-ölüm.

Yıllar önce bir retrospektif sergi teklifi yapıldığında, o güne kadar işlerimi hiç bir arada düşünmediğimi fark etmiştim. Eski işler, yeniler, aralarında yıllardır görmediklerim dahil, hepsi tek tek var olmuşlar benim için, öyle sürdürmüşler varlıklarını içimde. Sonraları serginin hazırlık aşamaları sürerken bir nevi yap-boz gibi, farklı dönemlerin farklı işlerinin nasıl bir araya, yan yana gelecekleri üzerine kafa yormak keyifli gelmişti. Varmak istediğim nokta, konumuza dönersek –yani vasiyete– ben öldükten sonra işlerimin varlıkları üzerine pek de düşünmüşlüğüm yok. En fazla, ölürsem atölyem kimin başını ağrıtır diye aklıma takılır bazen. Atölyedeki ya da depodaki işlerimi, biriktirdiklerimi vs. bir düzenlesem de ben ölünce hangisi saklanacak, hangisi atılacak diye uğraşan her kimse ona işkence olmasa diye. Tabii ölümden sonrasını kale almamış olmam demek değil ki kontrol düşkünlüğüm yok. İşlerin üretim sürecindeki obsesifliğimin, detaycılığımın neredeyse sonu yok. Sergilenme aşamasında da detaycıyım ama her zaman herşey kontrol edilemeyebiliyor. Mesela basit gibi görünebilir ama ses seviyesi sorun olabiliyor. Sesin mekanı doldurması gerekiyor ve bazen müzeler, sanat merkezi gibi kurumsal yerlerde bile bu konuda insanı sinir edebiliyorlar. Ayarladığım volümün inatla düşürülmesi söz konusu olabiliyor. Konserde sesi kısmak gibi bir şey. Demek istediğim, eserin hangi koşullarda, nasıl sergileneceğine dair sözleşme yapıyorsunuz, siz daha hayattayken, gözünüzün önünde istediğiniz koşullara uymadıklarını görebiliyorsunuz, ya da gelen haberlerle uzaktan öğreniyorsunuz. Mesela karanlık ortamı olması gereken bir işin karşısına stadyum ışığı gibi aydınlatması olan başka bir işi yerleştirebiliyorlar. İstemeseniz de mecburen perde koydurtuyorsunuz, çünkü o ortamda işiniz çalışmaz hale geliyor. Ben orada olmasam öyle sergilenecek, ısılt ısılt. Bunlar yaşarken, bizzat sergi için oradayken olabilenler. Bu arada mükemmel sergi koşulu sağlayanların hakkını yemeyeyim. Ama öldükten sonrası tamamen meçhul! Herşeye rağmen tabii ki sözleşmelere uyulması gerekli koşulları yazıyorum. Benim vasiyetim olsa olsa bu olur herhalde.